

ROMANIA - Ministerul Economiei și Finanțelor
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
CONSTANTA
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIA nr. 64/04.09.2008
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. CONSTANTA S.A.
înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr.....

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. Constanța a fost sesizat de către A.F.P. Contribuabili Mijlocii Constanța prin adresa nr..... din 01.08.2008, înregistrată la D.G.F.P. Constanța sub nr..... din 01.08.2008, cu privire la contestația formulată de **S.C. CONSTANTA S.A.**, cu sediul în Constanța, Incinta Port Dana, CUI

Obiectul contestației îl reprezintă obligațiile fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr...../24.06.2008, întocmită de organele A.F.P. Contribuabili Mijlocii Constanța în baza Raportului de inspecție fiscală nr..... din 24.06.2008, în cuantum total de lei, compuse din:

- ✓ lei - T.V.A. colectată suplimentar;
- ✓ lei – majorări de întârziere aferente;
- ✓ lei – impozit pe profit;
- ✓ lei – majorări de întârziere aferente.

Întrucât în contestație nu s-a precizat obiectul și cuantumul obligațiilor fiscale din decizia de impunere împotriva cărora a fost deschisă calea administrativă de atac, în vederea îndeplinirii cerințelor legale privind indicarea cuantumului sumelor contestate și a categoriei de obligații bugetare la care se referă, în temeiul dispozițiilor art.175.1 din H.G. nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestatoarea a fost sesizată prin adresa nr..... din 21.08.2008.

În răspunsul primit cu adresa nr..... din 28.08.2008, referitor la T.V.A., petenta precizează că suma contestată este de lei, dar din expunerea de motive rezultă că, în fapt, totalul taxei contestate este de lei, diferența de lei reprezentând eroare de denominare a T.V.A. din factura fiscală nr...../10.02.2003 (pag.2 alin.(1) din „Precizări”). Drept urmare, organul de soluționare se va pronunța asupra T.V.A. stabilită suplimentar în cuantum de lei.

Având în vedere că răspunsul a fost primit în 28.08.2008, în temeiul dispozițiilor art.70 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, republicat, termenul de soluționare a contestației se prelungește cu perioada cuprinsă între data solicitării și data primirii informațiilor solicitate.

Contestația a fost introdusă prin reprezentantul legal al contestatorului, fiind îndeplinite prevederile art.206 lit.e) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, și a fost depusă în termenul prevăzut la art.207(1) din același act normativ.

Astfel, potrivit confirmării de primire atașate la dosar, actele atacate au fost comunicate petentului în data de 01.07.2008 iar contestația a fost depusă la A.F.P. Contribuabili Mijlocii în data de 28.07.2008, fiind înregistrată sub nr.....

În speță, se reține că sunt întrunite și celelalte condiții de procedură prevăzute la art.206 și 209(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, astfel încât Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Constanța are competența să soluționeze pe fond cauza și să pronunțe soluția legală.

I. Prin adresa înregistrată la A.F.P. Contribuabili Mijlocii sub nr...../28.07.2008, petenta, prin reprezentantul său legal, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr...../24.06.2008 întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală din 24.06.2008, solicitând anularea parțială a acestui act administrativ-fiscal precum și suspendarea executării acestuia până la soluționarea contestației.

Motivul de fapt pe care petenta îl invocă în justificarea acțiunii sale este că, referitor la constatările organului de inspecție fiscală cu privire la stornarea prin nota contabilă nr...../31.12.2003 a facturii fiscale nr..... din 10.02.2003 în valoare de Ron, precum și cu privire la stornarea prin nota contabilă nr..... din 01.04.2004 a facturii fiscale nr..... din 29.03.2004 în sumă de lei, fără a exista toate cele trei exemplare anulate la carnetul de facturi, acesta nu a luat în considerare adresele nr...../12.06.2008 și nr...../13.06.2008 din partea beneficiarilor – societatea P..... SA și P..... SA Constanța, prin care aceștia confirmă faptul că facturile respective nu au fost înregistrate în evidențele lor contabile.

Din acest motiv, petenta solicită diminuarea obligațiilor fiscale în quantum total de lei, stabilite prin decizia de impunere, cu obligațiile fiscale stabilite pentru cele 2 facturi fiscale.

În ceea ce privește solicitarea suspendării executării actului administrativ fiscal atacat, petenta apreciază că, în condițiile în care există o îndoială puternică asupra prezumției de legalitate a acestuia, punerea sa în executare i-ar produce pagube importante.

II. Raportul de inspecție fiscală din data de 24.06.2008 a fost întocmit de organele de inspecție fiscală din cadrul A.F.P. Contribuabili Mijlocii Constanța, urmare adresei nr..... din 23.10.2007 a Serviciului Executare Silită și Stingere a Creanțelor Fiscale, prin care s-a solicitat efectuarea unei verificări de fond în vederea soluționării unor neconcordanțe între evidențele fiscale și evidența contabilă a societății.

Urmare verificării modului de determinare a impozitului pe profit și a taxei pe valoarea adăugată, organul de inspecție a constatat că societatea a stornat din contabilitate, prin nota contabilă nr...../31.12.2003, factura fiscală nr...../10.02.2003 în valoare de ron emisă către S.C. P..... S.A., reprezentând „executat uși”, iar prin nota contabilă nr...../01.04.2004 factura fiscală nr...../29.03.2004 emisă către S..... S.A. în valoare de ron, reprezentând „contravaloare comandă”, fără a avea toate cele trei exemplare anulate la carnetul de facturi .

Organul de inspecție a stabilit că procedând în acest mod societatea a încălcat dispozițiile cuprinse în art.31 alin.(1) lit.b) din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată și ale art.160 alin.(1) lit.b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, art.6 alin.(1) din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, coroborate cu prevederile art.1 alin.(2) și art.10 Anexa 1B din H.G. nr.831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora.

Urmare acestui fapt, organul de inspecție a stabilit că societatea a diminuat nejustificat T.V.A colectată cu taxa aferentă celor două facturi stornate în valoare totală de ron, precum și veniturile impozabile ale anilor 2003 și 2004 cu suma de ron și, implicit, impozitul pe profit aferent cu suma de ron (..... ron x 25%).

Aferent acestor diferențe de obligații fiscale stabilite suplimentar urmare inspecției fiscale, s-au calculat până la data de 20.06.2008 obligații fiscale accesorii constând în majorări și penalități de întârziere, întocmindu-se Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 24.06.2008.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivațiile petentei în raport de constatările organelor de inspecție fiscală, ținând cont de dispozițiile legale aplicabile în speță, se rețin următoarele:

În fapt, urmare inspecției fiscale, s-a constatat că prin stornarea din evidența contabilă a două facturi fiscale, fără a exista anexate la carnetul de facturi toate cele trei exemplare anulate, societatea a diminuat obligațiile fiscale cuvenite bugetului de stat constând în T.V.A. și impozit pe profit aferente anilor 2003 și 2004, motiv pentru care a procedat la recalcularea acestora, stabilind diferențe suplimentare în contul acestor impozite și aferent acestora, obligații fiscale accesorii.

Petenta solicită anularea diferențelor suplimentare de impozit pe profit și T.V.A., stabilite pentru cele două facturi, susținând că organul de inspecție fiscală nu a luat în considerare adresele emise în timpul controlului de beneficiarii facturilor, prin care aceștia confirmă faptul că nu le-au înregistrat în evidențele lor contabile.

Speța supusă soluționării este dacă petenta datorează obligații fiscale constând în impozit pe profit și T.V.A. aferente facturilor fiscale stornate din evidența contabilă în baza unor note contabile.

a) Referitor la T.V.A. în cuantum de ron și la impozitul pe profit în sumă de Ron, aferente facturii fiscale nr..... din 10.02.2003 emisă către societatea P..... S.A. :

În speță, din documentele dosarului se reține că prin factura fiscală nr..... din 10.02.2003, petenta a facturat societății P..... S.A. lucrări de confecționare uși și ferestre, în valoare totală de ron, din care T.V.A. ron, factura fiind stornată în data de 31.12.2003 din conturile de venituri și T.V.A., în baza notei contabile nr.....

Prin adresa nr..... din 12.06.2008, societatea P..... confirmă faptul că respectiva factură nu a fost înregistrată în evidența sa contabilă întrucât originalul facturii a fost restituit petentei cu adresa nr..... din 05.03.2003, în vederea anulării și a refacerii ei la prețurile unitare acceptate în 12.06.2001.

În speță, se reține că este vorba despre un refuz al prețului lucrărilor facturate și nu al prestației în sine, fapt care, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, intră sub incidența dispozițiilor art.31 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, unde se precizează:

„ART. 31

(1) Corectarea taxei pe valoarea adăugată determinate în mod eronat, înscrisă în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, de persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, se va efectua astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, corectarea erorilor se efectuează prin emiterea unui nou document cu valorile înscrise cu semnul minus, în care se va menționa numărul documentului corectat și concomitent se emite un nou document corect. Documentele respective se vor înregistra în jurnalul de vânzări, respectiv de cumpărări, și vor fi preluate în deconturile întocmite de furnizor și, respectiv, de beneficiar pentru luna în care a avut loc corectarea.

(2) Reducerea bazei de impozitare prevăzută la art. 18 alin. (4) se realizează prin emiterea de către furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii a unor noi documente cu valorile înscrise cu semnul minus, care vor fi transmise și beneficiarului. Documentele respective se vor înregistra în jurnalul de vânzări, respectiv de cumpărări, și vor fi preluate în deconturile întocmite de furnizor și, respectiv, de beneficiar pentru luna în care s-a efectuat reducerea”.

Cazurile în care se reduce baza de impozitare, prevăzute la art. 18 alin.(4) din lege, sunt:

„Baza de impozitare se reduce corespunzător:

a) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, prețurile sau alte elemente cuprinse în facturi ori în alte documente legal aprobate[...]”.

Din acest context rezultă că, în situația în care beneficiarul i-a refuzat factura, motivat de aplicarea unui preț diferit față de cel acceptat, petenta avea obligația de a emite o nouă factură cu valori înscrise cu semnul minus, ajustând astfel baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la nivelul prețului acceptat de beneficiar.

Ori, în speță, se reține că petenta a anulat în decembrie 2003, prin notă contabilă, înregistrarea facturii emise în februarie 2003, anulând nelegal baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată precum și baza de impozitare a profitului impozabil, în condițiile în care nu se dovedește că executarea lucrărilor nu ar fi avut loc .

Pe de altă parte, dispozițiile Legii contabilității nr. 82 /1991, republicată, prevăd că:

„ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”.

Prin H.G. nr.831 din 1997 s-au aprobat modelele formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și normele metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, la art.1 stipulându-se că persoanele juridice și persoanele fizice prevăzute la art.1 din Legea contabilității nr.82/1991 sunt obligate să utilizeze, **pentru determinarea veniturilor din activitatea de exploatare, numai formulare tipizate cu regim special, comune pe economie.**

În normele metodologice privind întocmirea și utilizarea **facturii fiscale** ce figurează în nomenclatorul acestor formulare, se precizează că aceasta constituie **document justificativ de înregistrare în contabilitatea furnizorului și a cumpărătorului.**

Prin urmare, nota contabilă nu constituie document justificativ pentru înregistrarea în contabilitate a anulării veniturilor și a taxei pe valoarea adăugată consemnate în facturi fiscale, singurul document prin care dispozițiile legale enunțate permit reducerea bazei de impozitare fiind factura fiscală, emisă pentru situațiile și în conformitate cu procedura prevăzută la art.31 din Legea nr.345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată.

Argumentul prezentat cu privire la faptul că beneficiarul facturii nu a înregistrat-o în evidența contabilă nu are relevanță în speță atâta timp cât se reține că lucrările facturate au fost executate iar petenta nu demonstrează că a anulat respectiva factură și că a emis alta nouă, cu prețurile acceptate de beneficiar, sau a ajustat corespunzător baza de impozitare, prin emiterea unei facturi cu valori în minus reprezentând diferențe de preț, în conformitate cu dispozițiile legale mai sus citate, așa cum de altfel a solicitat însuși beneficiarul - S.C. P..... prin adresa din 05.03.2003.

Drept urmare, având în vedere argumentele expuse, se reține că, în mod corect, organul de inspecție fiscală a procedat la reîntregirea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată precum și a impozitului pe profit, diminuată nelegal de petentă, și la stabilirea diferențelor suplimentare de obligații fiscale aferente acestei facturi, constând în T.V.A. în cuantum de ron și impozit pe profit în cuantum de ron, și aferent acestora, de obligații fiscale accesorii constând în majorări de întârziere.

Pe cale de consecință, se va respinge ca neîntemeiată legal contestația formulată de petentă împotriva obligațiilor fiscale de la acest capăt de cerere.

b) Referitor la T.V.A. în cuantum de ron și impozitul pe profit în sumă de ron, aferente facturii fiscale nr..... din 29.03.2004 emise către S..... S.A. - Suc.P..... Constanța:

În speță, din documentele dosarului, se reține că prin factura fiscală nr..... din 29.03.2004, petenta a facturat societății S..... S.A. Suc.P..... Constanța „c/val comandă

(P.V. negociere anexat)", în valoare totală de ron, din care T.V.A. ron, factura fiind stornată în data de 01.04.2004 din conturile de venituri și T.V.A., în baza notei contabile nr.....

Prin adresa nr..... din 13.06.2008, beneficiarul facturii, societatea P..... S.A. - membru O..... Group afirmă că, urmare demersurilor făcute de către compartimentele care au participat la înregistrarea și avizarea la plată a furnizorului P..... Constanța în anul 2004, a rezultat că respectiva factură nu apare înregistrată în evidența sa contabilă.

Prin adresa nr..... din 27.08.2008, înregistrată la D.G.F.P.Constanța sub nr..... din 28.08.2008, contestatara aduce precizări la contestația inițială susținând că lucrarea respectivă a mai fost facturată cu fact.nr..... din 31.03.2004 și, prin urmare, în mod eronat s-au dublat veniturile și T.V.A. colectată, motiv pentru care a procedat la stornarea primei facturii.

În drept, dispozițiile Legii contabilității nr. 82 /1991, republicată, prevăd:

„ART. 6

(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ”.

Prin H.G. nr.831 din 1997 s-au aprobat modelele formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și normele metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, la art.1 stipulându-se că persoanele juridice și persoanele fizice prevăzute la **art.1** din Legea contabilității nr.82/1991 sunt obligate să utilizeze, **pentru determinarea veniturilor din activitatea de exploatare, numai formulare tipizate cu regim special, comune pe economie.**

În normele metodologice privind întocmirea și utilizarea **facturii fiscale** ce figurează în nomenclatorul acestor formulare, se precizează că aceasta constituie **document justificativ de înregistrare în contabilitatea furnizorului și a cumpărătorului.**

Totodată, în Anexa nr.1B a acestui act normativ, la art.10 se prevăd situațiile în care se poate anula un formular tipizat cu regim special, respectiv factura fiscală, după cum urmează:

„ART. 10

Formularele neutilizabile, defectuos tipărite sau în alte cazuri similare se anulează prin barare pe diagonală, făcându-se mențiunea "ANULAT", pe toate exemplarele, și se restituie, cu excepția formularelor din carnete broșate, gestionarului de formulare, sub semnătura persoanei predatoare, în fișa de magazie a formularului cu regim special înscriindu-se numărul și seria formularului respectiv în coloana "formulare neutilizabile", urmând a fi predate la arhivă și păstrate conform normelor legale”.

Referitor la corectarea informațiilor înscrise în facturi fiscale, dispozițiile legale în materie de T.V.A. prevăzute la art.160 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal dispun :

„ART. 160

Corectarea documentelor

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi fiscale sau alte documente legal aprobate se va efectua astfel:

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar, pe de altă parte, informațiile și valorile corecte. Documentele respective se vor înregistra în jurnalul de vânzări, respectiv de cumpărări, și vor fi preluate în deconturile întocmite de furnizor și, respectiv, de beneficiar, pentru perioada în care a avut loc corectarea.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi fiscale sau alte documente legal aprobate, cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se diminuează sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Documentele respective se vor înregistra în jurnalul de vânzări, respectiv de cumpărări, și vor fi preluate în deconturile întocmite de furnizor și, respectiv, de beneficiar, pentru perioada fiscală în care s-a efectuat ajustarea”.

La art.138 din același act normativ sunt expuse situațiile în care se poate ajusta baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată înscrisă în facturi fiscale, respectiv:

„ART. 138

Ajustarea bazei de impozitare

Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată se ajustează în următoarele situații:

a) dacă au fost emise facturi fiscale și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea sau prețurile bunurilor livrate sau a serviciilor prestate”.

Referitor la aplicarea acestui articol, în normele metodologice date în aplicarea Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin H.G. nr.44/2004, se precizează:

„23. (1) **Ajustarea bazei de impozitare prevăzută de art. 138 din Codul fiscal este efectuată de furnizori/prestatori și se realizează potrivit prevederilor art. 160 alin. (2) din Codul fiscal. Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial potrivit prevederilor pct. 50 alin. (6), numai pentru operațiunile de la art. 138 lit. a), b), c) și e) din Codul fiscal.**

În ceea ce privește calculul profitului impozabil, dispozițiile cuprinse la art.19 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, prevăd:

„ ART. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile”.

În speță, se reține că petenta nu a prezentat organului de inspecție fiscală exemplarul albastru al facturii nr..... din 29.03.2004, fapt care atestă că acesta a fost transmis beneficiarului, aspect susținut și de semnătura de primire și ștampila aplicată pe exemplarul roșu al respectivei facturi de către P..... S.A. București - Suc.P..... Constanța, în data de 29.03.2004.

În această situație, la data de 01.04.2004 când petenta a sesizat, așa cum susține, dubla facturare a lucrării, avea obligația de a corecta informațiile cuprinse în respectiva factură prin emiterea unei noi facturi fiscale, în conformitate cu procedura indicată la art.160 alin.(1) din Codul fiscal, care trebuia înregistrată în jurnalul de vânzări și în decontul de T.V.A. al lunii aprilie 2004, constituind documentul justificativ legal în baza căruia se permitea diminuarea taxei pe valoarea adăugată colectată și a bazei impozabile a impozitului pe profit.

În speță, se reține că petenta a diminuat veniturile și, implicit, impozitul pe profit și T.V.A. colectată aferentă în baza notei contabile nr..... din 01.04.2004, notă care nu constituie document justificativ în sensul dispozițiilor Legii contabilității și a Codului fiscal, care reglementează modul de calcul al impozitului pe profit și al taxei pe valoarea adăugată.

Împrejurarea că beneficiarul facturii în discuție nu a înregistrat-o în evidența sa contabilă nu are relevanță în speța dedusă judecății, atâta timp cât se dovedește că acesta a confirmat primirea prin semnătură și ștampilă iar petenta nu demonstrează că i-a fost refuzat în totalitate serviciul facturat, situație în care avea posibilitatea de ajustare a bazei impozabile a T.V.A. și a impozitului pe profit, în baza documentului justificativ și a procedurii prevăzută la art.160 alin.(2) din Legea nr.571/2003, mai sus citat.

Deasemenea, petenta nu demonstrează că i-a fost restituit de către beneficiar exemplarul albastru al facturii în vederea anulării, în conformitate cu procedura indicată la art.10, Anexa 1B din H.G. nr.831/1997.

În aceste condiții, se reține că petenta a diminuat în mod nejustificat T.V.A. colectată și impozitul pe profit, contrar dispozițiilor fiscale în materie, situație în care organul de inspecție fiscală a procedat în mod corect la recalcularea acestora, stabilind diferențe suplimentare în contul acestor impozite și aferent acestora, obligații fiscale accesorii constând în majorări de întârziere.

Pentru argumentele expuse, se va respinge ca neîntemeiată legal contestația formulată împotriva obligațiilor fiscale suplimentare de la acest capăt de cerere.

Pentru considerentele prezentate, în temeiul prevederilor art.210 și ale art.216(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată legal a contestației formulate împotriva obligațiilor fiscale stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr..... din 24.06.2008 întocmită în baza Raportului de inspecție fiscală din 24.06.2008, în cuantum total de lei, compuse din:

- ✓ lei - T.V.A. colectată suplimentar;
- ✓ lei – majorări de întârziere aferente;
- ✓ lei – impozit pe profit;
- ✓ lei – majorări de întârziere aferente.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul Constanța, în termen de 6 luni de la comunicare, în conformitate cu art.218 alin.(2) din Codul de procedură fiscală, aprobat prin O.G. nr.92/2003 republicată în 2007, coroborat cu art.11 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004.

**DIRECTOR EXECUTIV,
BOGDAN IULIAN HUȚUCĂ**

C.S.